

**Gezelschap van Maria
montfortanen**

Nieuws

*over onze grenzeloze pelgrimstocht
2017 - 2020*

oktober 2020

Sinds het laatste generaal kapittel in Rome is het kleine Gezelschap van Maria op reis gegaan. Soms snel, soms minder snel. Soms als groep, soms alleen de snelste pioniers.... maar iedereen, op eigen wijze, is meegegaan. En dat verdient erkenning en de Ene die het toestond verdient een dankjewel. In dit boekje vertellen we over de weg, die gegaan is.... zonder modern of cynisch optimisme. Gewoon om te delen met onze confraters. Dit nieuws komt uit jullie reactie op de brief van generaal overste, Luiz Stefani van 24 januari 2020 en uit de rapportages van de generale raadsleden. Ze vertellen niet alles over de grote rijkdom, die ze ervaren hebben, maar het zijn hoogtepunten die sommige aspecten verhelderen. Onderstaand sommige hoogtepunten, positief, negatief, over een reis die doorgaat richting de CGE in 2021.

Het vertrekpunt

Na een zeer broederlijk en creatief kapittel in Rome besloten we grenzen over te gaan, maar het bleek noodzakelijk te beseffen dat er meer waren dan voorzien:

- **grenzen in onszelf:** onze beperkingen, psychologisch en qua gezondheid: onze beperkingen t.a.v. broederlijk leven, de zending... en vervolgens, moeheid, leeftijd, teleurstellingen... De lijst zou lang zijn en helaas reëel. Maar altijd was er het tegengif: de Geest die het kapittel inademde en die mysterieus doorging met zijn werk en verlangen naar een intensieve internationale broederschap.

- **grenzen betreffende onze middelen:** niet alleen financieel (altijd onvoldoende en slecht verdeeld) maar vooral mensen. We zijn nooit groot geweest in aantal en we denken altijd dat we krachten tekortkomen om op alle uitdagingen te reageren, op

alle dringende behoeftes voor nieuwe projecten.

- **en tot slot, taalgrenzen**, van broederlijk welkom of de angst voor het nieuwe (experts noemen dat ‘neofobie’), de angst om niet te hebben wat gebruikelijk en geruststellend is...

En toen kwamen de beperkingen door COVID, die ons opsloot in onszelf, isoleerde van de ander, behalve via internet. Dank voor de uitvinding van Zoom, Skype en andere technologieën.

Maar, ondanks dat alles,

deze 3 jaren zijn er meerdere verplaatsingen geweest, groot of klein, maar elk ervan vroeg om energie, vrijgevigheid en vrijmoedigheid. Er zijn echte en mooie grensoverschrijdingen geweest. Ook al beschikken we over beperkte middelen, er was en er is een kracht in ons die ons drijft nieuwe missies te openen, in nieuwe landen, grenzen over te gaan waarvan we geloofden dat ze onmogelijk te bereiken waren.

Dit is wat we willen delen in dit kleine boekje, echte voeding voor de weg die ons allen wil leiden, met onze verschillen, naar de volgende CGE 2021. Problemen ontbreken niet; we moeten onszelf niet voor de gek houden, maar voor eens kijken we naar wat goed werkt en dat nemen we als onze ‘morgenster’.

Geografische grenzen ...

- 30 Confraters verlieten hun eigen land om zich te voegen in een andere montfortaanse missie: 6 uit Haïti, Indonesië, Madagaskar, Engelssprekend Afrika, 4 uit India en 1 uit Italië en de Filippijnen.
- Welkom aan confraters in entiteiten, die zij niet kenden. Canada ontving jonge confraters uit Madagaskar en Haïti; Nederland verwelkomde jonge confraters uit Indonesië; België en Columbia kregen confraters uit Franssprekend Afrika; Nicaragua uit India; Brazilië uit Franssprekend Afrika en India; Frankrijk uit Madagaskar, Indonesië, Italië en Haïti; Groot-Brittannië uit de Filippijnen; Portugal een diaken uit Indonesië; Italië uit India; Papoea Nieuw Guinea kreeg er 2 uit Franssprekend Afrika.

Dergelijke verplaatsingen zijn niet gemakkelijk, niet voor hen die hun huis verlaten noch voor hen die hen verwelkomden met de beste bedoelingen. We moeten ons vormen voor een welkom zonder grenzen, zowel zij die weggaan als zij die ontvangen. Een ander voorbeeld: het welkom van missionarissen in Papoea Nieuw Guinea uit India, de Filippijnen, Indonesië, Madagaskar en Franssprekend Afrika... Zo wordt geleefd vanuit de universele dimensie van de Kerk waarvoor we verantwoordelijk zijn. Iedereen moest zichzelf de cultuur van de ander eigen maken en ervan houden en zo het goede nieuws van redding te brengen. In Amerika is een proces gaande om te leren hoe missionarissen moeten worden verwelkomd en wat ze hen kunnen voorstellen.

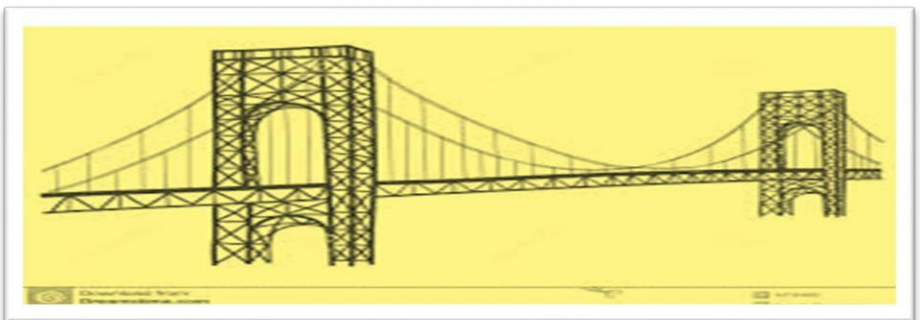
- Onze internationale gemeenschappen (4 in Frankrijk) zijn goede laboratoria om de globalisering die ons eigen is te ervaren en ieders culturele rijkdom te ontdekken.
- In sommige landen hebben we de missiegebieden uitgebreid. In het bijzonder in India, die een nieuwe missie starten in Australië. In Engelssprekend Afrika zullen nieuwe missies gerealiseerd worden in Zambia en Kenya. In Madagaskar worden nu 2

parochies door montfortanen bediend. In Oeganda zijn onze 2 gemeenschappen zeer actief. De Franssprekende Afrikaanse delegatie is gestart met 2 nieuwe parochies in Congo en een in Burundi. De projecten voor inplantatie in Mexico en Vietnam zijn in ontwikkeling. In Haïti hebben 2 bisdommen nieuwe missies geaccepteerd. Er zijn twee missionaire gemeenschappen gecreëerd in Kalimantan (Indonesië) en in Papoea Nieuw-Guinea ligt de dringende vraag van bisschop Rozario smm om in zijn bisdom te komen werken.

- Het generaal bestuur – Luiz en/of een assistent – heeft voor de lockdown in Italië, bijna alle entiteiten bezocht ter versterking van de eenheid en broederlijkheid. Overal was het welkom broederlijk, maar vooral in Azië, met al haar culturele manifestaties.

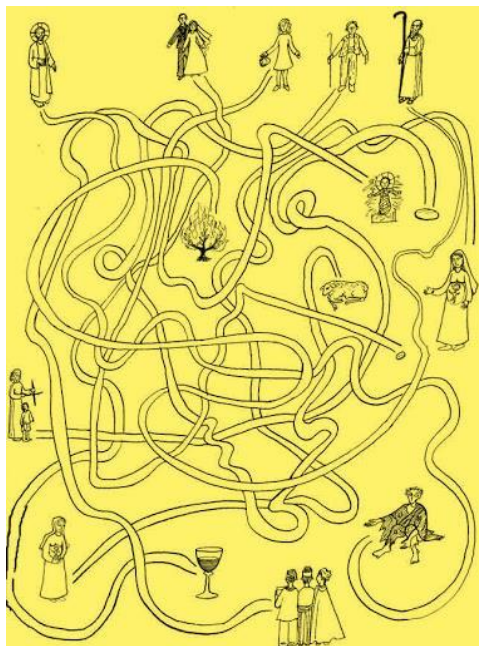
- Door Zoom konden we reizen tijdens de lockdown: 11 vergaderingen met alle leden van de generale raad liepen via internet, waardoor we konden communiceren met Amerika, Indonesië, Italië, Frankrijk, Portugal, Groot-Brittannië, België en Duitsland. Andere belangrijke vergaderingen waren er met Peru/Brasil, Papoea Nieuw-Guinea, de Filippijnen, Colombia en Ecuador.

Ondanks de obstakels zijn er bruggen gebouwd.

Enkele overtuigingen

- De toekomst van onze congregatie is verbonden met het overschrijden van grenzen en onze bekwaamheid onze eigen omgeving te verlaten. Onze ervaringen in de afgelopen 3 jaar tonen een solide basis voor deze dynamiek: de toekomst verschijnt helderder in de entiteiten die zich in dit avontuur hebben gestort.
- Als kerk moeten we zelfs een grotere visie hebben van de missie, om onze culturele gewoontes en tradities achter te laten en het avontuur met de Ander en de ander aan te durven gaan, zelfs als het moeilijk is en het ons verlamt; aan het eind wacht ons een vreugdevol leven.
- Om bruggen te bouwen tussen ons is een bron van evangelische verrijking en broederlijke vreugde nodig, waarvoor we ons spiritueel, cultureel en theologisch voor moeten bereiden.

Institutionele grenzen,

meer dan marginaal. Ze brachten een echte transformatie van de cultuur van de congregatie of entiteit teweeg. En dat heeft het geheel versterkt! Het generaal bestuur is de eerste om deze cultuur van participatie uit te zoeken.

- Sinds het generaal kapittel kregen 20 nieuwe mensen een verantwoordelijk taak voor hun entiteit, waaruit onze bekwaamheid blijkt onszelf als instituut te vernieuwen, ook al is het niet altijd gemakkelijk in bepaalde entiteiten.
- In de regio Afrika is een sterk accent gegeven aan een beter, gedeeld leiderschap (commissies) en het leren van jonge confraters verantwoordelijkheid te nemen. Op meerdere niveaus waren er bijeenkomsten (maar COVID heeft meerdere pogingen verhinderd). In de regio Latijns-Amerika zijn meerdere initiatieven ontplooid naar een meer gezamenlijke regie over de toekomst en reflectie op de montfortaanse missie.
- In entiteiten, zoals Canada, is de planning voor de toekomst in kaart gebracht en worden niet-montfortanen betrokken bij de uitvoering van de werken. Elders is het erfgoed van eigendom verminderd (bijv. Engeland) en gemeenschappen zijn geherstructureerd en aangepast aan het aantal confraters. De montfortaanse aanwezigheid in Argentinië is beëindigd.
- Entiteiten hebben een meer gecentraliseerd en effectief bestuur georganiseerd en ook transparantie van de financiën. Papoea Nieuw-Guinea heeft autonomie verworven in het Bisdom. In Malawi zijn instellingen gereorganiseerd (TV, drukkerij).
- Entiteiten hebben geprobeerd hun financiële zelfredzaamheid te verbeteren met het oog op de financiën. In Indonesië zijn huizen gebouwd, die mogelijkheden bieden voor zwaluwen om te nesten, een belangrijke bron van inkomsten (medicijnen, eten...); geen gebrek aan creativiteit! In Madagaskar wordt gezocht naar een mogelijkheid om rijst te produceren. In de Engelssprekende

Afrikaanse delegatie leveren investeringen in gebouwen goede opbrengsten. In Peru geeft een land-/bosbouw project voldoende inkomen om de vorming te kunnen financieren. In Colombia helpt een project van herbebossing bij de controle over de kosten. Maar voor andere entiteiten blijft financiële zelfvoorziening buiten de opbrengsten uit de parochies moeilijk en is de financiële situatie nog steeds precair. We willen de economische creativiteit onder de aandacht brengen van onze drie confraters in Polen en de inspanningen van België, die verdergaan ondanks hun financiële moeilijkheden.

- De relatie tussen verschillende entiteiten en het generaal bestuur is meer vloeibaar en duidelijk, waardoor er een meer levendig contact is. De Europese entiteiten met missionarissen delen hun ervaringen; ze herontdekken een dynamiek en vreugde.

- Verschillende entiteiten hebben prioriteit gegeven aan de implementatie van de uitdagingen en aandachtspunten van het generaal kapittel en bespraken deze op meerdere bijeenkomsten (Malawi, Indonesië en Colombia, bijv.).

- Het werk van de 8 generale commissies vormt de hoeksteen van onze pelgrimage. Tegelijkertijd is er meer participatief leiderschap tot stand gekomen en de middelen voor iedereen om gemeenschappelijke ideeën in te brengen, nieuwe institutionele uitgangspunten.... 33 confraters en 5 niet-montfortanen zijn betrokken, ook al staat COVID geen regulier werk toe.

- ◆ *Commissie Zending*: er is één vergadering geweest om het doel te bepalen: om goede ervaringen te delen, zodat er een stijl van de ‘montfortaanse’ missionaris zijn zou kunnen ontstaan.

- ◆ *Commissie Communicatie*: opgezet als een redactionele commissie voor l'Écho Montfortain. Dat kreeg een nieuw format en heeft bijdragen verzameld van alle entiteiten. De informatiestroom tussen generalaat en entiteiten is aanzienlijk

vergroot. Workshops met Zoom en persoonlijke sessies voor contactpersonen voor communicatie tussen entiteiten zijn georganiseerd (Latijns-Amerika en de Cariben in 2019).

◆ *Commissie Vorming* werd opgericht en droeg bij tot de redactie van het tweede deel van de Ratio en van het Montfortaans ritueel voor religieuze roeping (goedgekeurd door de Congregatie van Aanbidding).

◆ *Commissie Vrede, Gerechtigheid en behoud van de schepping*: er zijn initiatieven in verschillende entiteiten (Engelssprekend Afrika, Colombia, Ecuador, Indonesië...), de commissie is nog in ontwikkeling. Ze willen ervaringen en informatie uitwisselen uit de montfortaanse werkelijkheid.

◆ *Commissie Economie*: biedt ondersteuning aan de generaal econoom. Ze hebben verschillende fondsen opgezet (vorming, COVID); en voor giften. Ze hebben het onderzoek ondersteund van de entiteiten om hun legale status te stabiliseren en een systeem te organiseren voor oudere en zieke confraters (India, Engelssprekend Afrika).

◆ *Commissie Associés* geeft ons handvaten over wie montfortaans associés genoemd kan worden en de verplichtingen die hierbij horen. Er is ook een maandblad 'Jesus Living in Mary' beschikbaar in 7 talen.

◆ *Commissie Spiritualiteit*: zou de hele congregatie moeten dynamiseren, wat vaak los hiervan problematisch blijft. De commissie organiseert jaarlijks 'Rencontre Montfortain' in Rome, het logboek 'Spiritualita Monfortana' en zoekt naar manieren om de FIM-sessies voor deelnemers, gestuurd door de SMM te verrijken.

◆ *Commissie voor de bescherming van minderjarigen en kwetsbare personen*: organiseerde een weeklang vormingssessies in Colombia voor de Latijns-Amerikaanse en Cariben entiteiten. Verder ook een driedaagse vormingssessie op het internationaal

noviciaat in Montfort sur Meu (Frankrijk) en op het scholastikaat in Haïti. Er zijn vergaderingen gehouden over vorming en informatie tijdens bezoeken in Madagaskar, Malawi en Ecuador. Het bewustzijn van alle confraters van de ernst van dit onderwerp is overal gepresenteerd.

Enkele overtuigingen

- De congregatie versterkt zichzelf, maar blijft kwetsbaar op verschillende gebieden in de wereld, waar multidimensionale ondersteuning van iedereen nodig is en van menselijke middelen, financiën, vorming, kennis.... en gebed!
- Alle confraters hebben het verlangen, met hun eigen unieke persoonlijkheid meer betrokken te worden bij de toekomst van de congregatie en dat is 'goed nieuws' en hoopvol. Het zendingsterrein is immens en vraagt de talenten en het enthousiasme van iedereen.
- De cultuur van de congregatie verandert progressief, maar we moeten onze medeverantwoordelijkheid intensiveren, bron van vreugde en effectiviteit. Dit vraagt dat ieder van ons zijn gehoorzaamheid opnieuw te onderzoeken en zijn uitoefening van gezag.

Grenzen bij de vorming

Vorming is allereerst het doorgeven van een erfgoed – de montfortaanse traditie – aangepast aan de cultuur van deze tijd en aan de uitdagingen die onze verschillen in lokale en nationale maatschappij ons stellen. Het stelt ons in staat de grens van tijd en generaties over te steken. We moeten confraters vormen, die zich aanpassen aan een wereld en woordgebruik die snel veranderen en aan een zending die enorm veranderd. Het zorgt voor een evolutie van onze competenties en ons begrip van de wereld; daarin ligt een weg naar de anderen.

- De opening van het noviciaat in Italië was een goed teken. Het bracht jonge mannen in Italië, Kroatië en Polen samen en blijft open voor de rest van Europa. Ook de aanwezigheid in Italië van een scholastiek uit Engeland, van Filipijnse afkomst, voor zijn studie is een positief teken. Het internationaal noviciaat in Colombia is ook hoopvol; dit jaar kwamen er Haïtianen, Colombianen en een Nicaraguaan... Vorming in India betekent culturele diversiteit, omdat de kandidaten uit verschillende staten

afkomstig zijn en dat is een uitdaging. In Papoea Nieuw Guinea krijgt voor het eerst een scholastikaat vorm.

De plaats van Maria in de vorming van iedere montfortaan is belangrijk, maar hoe vormen we hen dit te delen met niet-montfortanen? Hoe kunnen we vernieuwers zijn en niet slechts volgers op dit terrein? De specifieke cursussen in het ‘Marianum’ voor de scholastieken in Italië tonen dat er op dit terrein veel te winnen is. Sessies Mariologie worden ook in India gegeven.

- De studie van de montfortaanse teksten vormt de hoeksteen van de traditie en moderniteit. Ze moeten ons ‘ruggengraat’ bieden. De 3^e editie van de complete werken van Montfort in Italië, de 2^e in Colombia en de 1^e in het Portugees zijn verschenen. In Indonesië is de ‘Verhandeling van de Ware Godsvrucht’ vertaald (2019) en wordt vervolgd door ‘het Mariageheim’. De commentaren op de cantieken in Nederland hebben bijgedragen aan het bekendmaken van dit deel van het werk van Montfort. Het symposium en boek over Montfort en de montfortanen in België idem dito.

- De vorming van vormingsleiders is een van de duidelijke prioriteiten voor de toekomst van de congregatie. We moeten de vormingsleiders helpen ‘het brandend avontuur’ van Montfort te ontdekken, met moderne pedagogie en middelen voor de jongsten. Er waren vormingssessies in de Filippijnen (2018), Indonesië (2018), Colombia en Ecuador (2019). In Madagaskar hebben confraters een cursus gevolgd bij een inter-congregationeel instituut voor vormingsleiders. De ‘cursos para los Formadores de America Latina’ (CUPAFAL) blijft zijn diensten aanbieden aan de Latijns-Amerikaanse en Cariben entiteiten met een Zoom-conferentie in augustus 2020 en september 2019 een cursus voor de jonge confraters.

- Het gezelschap van de jonge confraters is erg belangrijk. Waar er in de totale congregatie verschillende vormen van vorming zijn,

zijn de confraters zeer alert op deze vraag, die consequenties heeft voor de toekomst van de missie en de congregatie.

- Het gebruik voor de vorming van bronnen op internet kan zeer effectief helpen op alle niveaus van de vorming. De vorming van vormingsleiders in een netwerk, op het niveau van Latijns-Amerika is verhelderend.

- Het beleid van roepingen, met het bijbehorende onderscheidingsvermogen, mag niet buiten beschouwing worden gelaten, ook al is het moeilijk en lijkt het op korte termijn in bepaalde landen niet echt de moeite waard, terwijl in landen als Afrika en Azië bijv. er veel roepingen zijn, die erom vragen kritisch bekeken te worden. In Peru/Brasil en Colombia is een goed resultaat bereikt op dit terrein, dat zijn vruchten begint af te werpen. In Azië maken teams van confraters jonge mensen bewust van de montfortaanse roeping.

- In Italië is een vormingscommissie opgericht voor de begeleiding en het kritisch beoordelen van de roepingen. In Portugal wordt het centrum van de roepingen in Fatima geherstructureerd en de postulanten worden verwelkomd in het Noorden van het land. In de Engelssprekende Afrikaanse generale delegatie, in Indonesië en in de Filippijnen wordt in het huis voor aspiranten voor het prenoviciaat de keuze gemaakt.

- Doorlopende vorming moet een gewoonte worden, zodat we verbonden blijven met de wereld en de kerk, omdat nieuwe uitdagingen verschijnen: pandemie, geweld, bio-ethiek, integrale ecologie, gender... . In Indonesië zorgt een team confraters ervoor dat iedere confrater een programma heeft van doorlopende vorming.

- Spirituele vorming heeft geprofiteerd van een vernieuwing in Peru/Brasil, dankzij het Montfortcentrum en de opening van een

‘Maria-boekwinkel’ in Lima. In meerdere entiteiten wordt opgemerkt, dat de voorstellen die zijn gedaan om het spirituele leven te verbeteren, beter worden gevolgd.

Enkele overtuigingen

- We voelen allemaal het belang en de problemen van een roepingenbeleid in bepaalde landen, niet om het aantal te verhogen, maar om te leven en anderen te helpen te leven volgens de vreugde van het Evangelie in een kwetsbare en pessimistische wereld op weg om zich af te scheiden van het katholicisme. We hebben de plicht onze armen niet te laten zakken. In andere entiteiten krijgt het roepingenbeleid prioriteit omdat de kandidaten zo talrijk zijn.
- Op iedere leeftijd kan niet voorbijgegaan worden aan de doorlopende vorming: wat de leeftijd van confraters ook is, we moeten onszelf vormen tot volledige missionarissen in de hedendaagse wereld: zowel in missiologie, theologie, de H. Schrift, integrale ecologie als in mens- en sociale wetenschappen.
- Er is een evenwicht nodig in de vorming: gevormd worden betreft onze totale mensheid en niet slechts ons hoofd of ons geheugen. We moeten een integrale montfortaanse vorming vinden door te steunen op onze geschriften en ze in de praktijk te brengen in de context van onze zending.
- Door onszelf een vast budget te geven voor vorming is een investering in de mensen voor de toekomst. Vorming is de hoeksteen van de dynamiek van onze congregatie en zijn toekomst.

Grenzen in solidariteit

- Met niet-montfortanen in het algemeen en met associés: meer en meer mensen vragen om begeleiding en willen onze zending delen. Daarom nemen in Ecuador en Colombia niet-montfortanen deel aan de zending van confraters (beziningshuis, zending, vorming...). In Oeganda werkt een goede groep, gevormd in de montfortaanse spiritualiteit. Hetzelfde in Congo. In Amerika zijn niet-montfortanen actief in de montfortaanse heiligdommen, ook in Canada. In Haïti en Italië nemen de leken deel aan de parochiemissies. In Fatima, Portugal in het Montfort Huis is een groep in wording. In de Filippijnen zijn talrijke groepen actief en duidelijk gevormd in de Vereniging Maria, Koningin van alle Harten. In Indonesië zijn de niet-montfortanen zeer actief, maar de algemene vergadering, die gepland was voor alle groepen moest afgezegd worden (COVID). De associés uit Papoe Nieuw-Guinea zijn erg betrokken bij het leven in de parochie.
- Om een goede relatie te ontwikkelen met de associés en de jonge confraters moeten we ons engageren hen vorming aan te bieden in Montfortaanse spiritualiteit, passend bij hun realiteit.

Dit is het geval in Colombia, Indonesië, de Filippijnen, PNG ... en dat biedt vitaliteit.

- Solidariteit begint in het huis. Om het gemeenschapsleven te versterken en het gevoel van betrokkenheid bij de congregatie, dat we handelen vanuit solidariteit rondom ons. In India is er continue een interculturele uitdaging en de viering van de gezamenlijke gemeenschappen 'Montfort Yuva Milana' (oktober 2019 met het thema 'broeders zonder grenzen') is, op feestelijke wijze, toegestaan de verschillende culturen te waarderen.
- De oudere confraters, die zoveel gewerkt hebben voor de missie, hebben behoefte, vanwege leeftijd en soms gezondheidsproblemen aan meer hulp van hun confraters. In Colombia en ook in andere entiteiten, had lang een huis voor de oudere confraters (een werk waarvoor ze financiële hulp kregen van Amerika), waar ze zo veel mogelijk kunnen leven naar hun montfortaanse inzet. In Indonesië is zo'n huis in de maak.
- Er zijn jonge mensen in de congregatie die we niet mogen vergeten. Ze vragen onze aandacht voor de vorming, missionaire begeleiding en de steun voor hun initiatieven. In Malawi, India, PNG zijn bijeenkomsten georganiseerd voor jonge confraters met de bedoeling hen te enthousiasmeren en hun ideeën te verzamelen. In Italië komen de jonge confraters regelmatig bij elkaar, ook in Noord-Europa.
- Solidariteit passeert de economische realiteit. Dus, een systeem van zekerheid en gezondheid voor de confraters is opgezet in India en Engelssprekend Afrika. Solidariteit passeert ook in gewone en economische transparantie onder ons. Er zijn entiteiten die andere financieel ondersteunen, die in financiële nood zijn. Hoewel entiteiten afhankelijk blijven van het generaalat of van financiële problemen. Onze spirituele familie bevindt zich niet alleen in de zending; het werkt samen met andere congregaties. Samenwerking bij bezielen van het leven van

bisdommen met een godgewijd leven is een echte dienst bewezen door confraters in verschillende landen.

- De confraters van Engelssprekend Afrika zijn betrokken bij het leven in verschillende culturen in 4 landen. Dit is ook het geval op het werelddeel India, een plek met grote culturele diversiteit. In Peru/Brasil etc. Het is niet altijd gemakkelijk, maar het is een belangrijk signaal voor begrip en vrede in de wereld. De internationale gemeenschappen zijn tekenen in die richting.

Enkele overtuigingen

- De congregatie overleeft als de solidariteit tussen ons versterkt wordt, zelfs meer binnen iedere gemeenschap, land en entiteit.
- Maar we moeten onszelf niet in de weg staan (cf. Paus Franciscus), maar solidariteit in de hele samenleving bevorderen. De zending bestaat altijd uit deze sociale en relationele dimensie.
- Ook al zijn er maar een paar jonge mensen in entiteiten, andere hebben er veel. Deze jonge confraters helpen ons niet te vallen in pessimistische en negatieve redevoeringen (en verkeerde) over de toekomst van het Godgewijd leven. Ze hebben hulp nodig van onze vriendschap en een stevige vorming.
- De ouderen zijn kostbaar om te eren. Het is aan hen om de nieuwe generatie te ondersteunen voor hun ervaringen vroegdevol te delen.

De missie is de horizon van iedere oversteeek

Men spreekt vaak over nieuwe evangelisatie als iets dat in ieder werelddeel en iedere cultuur moet plaatsvinden, en dat we ons niet mogen laten verleiden tot cynisch pessimisme. De montfortaanse traditie drijft ons voort over de hele wereld, waarbij we veel grenzen oversteken.

Velen wensen dat onze missionaire activiteit zich ontwikkelt om te zien of we de uitdagingen aan kunnen die het moderne leven voor ons heeft en of hoe we de ware nood in onze landen vinden. Hoe kunnen we op een realistische manier vooruitgang boeken in deze toekomstige balans?

- Ondersteuning van de jongsten aan het begin van hun pastoraat, omdat de zending moeilijker is geworden in een gesecculariseerde wereld en mislukkingen traumatisch kunnen

zijn. De eerste jaren van het pastoraat moeten de meeste aandacht krijgen. In Noord-Europa hebben vergaderingen plaatsgevonden met de jonge confraters om ervaringen uit te wisselen. Hetzelfde gebeurde in India, Engelssprekend Afrika, Italië en Latijns-Amerika. In Indonesië is het 2^e pastoraal jaar van de scholastieken expliciet gericht op de missie.

- Het mariaal apostolaat kreeg een herstart in meerdere landen, zoals België, waar het tweetalig tijdschrift van de confraters erg gewaardeerd wordt. Het Mariaal vormingscentrum in Medjugorje, gesticht op verzoek van de lokale bisschop, is innovatief werk met confraters en associés. De heiligdommen in Canada en Amerika blijven belangrijke plaatsen van montfortaans apostolaat en vernieuwing voor christenen. In Colombia en Peru zijn confraters vrijgemaakt voor dit Mariaal apostolaat. Zoom is ook gebruikt om associés voor te bereiden voor de toewijding tot Maria in Peru. In Indonesië bereidt een jaarlijkse evaluatie van de mariale reflectie mensen voor op het leven van de maand van de rozenkrans.

- In Pontchâteau, Frankrijk investeren een team van de montfortaanse familie, een wereldheer en de jonge confraters ter plaatse zelf in het lokale pastoraat. Ze hebben zelfs ook een activiteit van verzoening onder families die lijden.

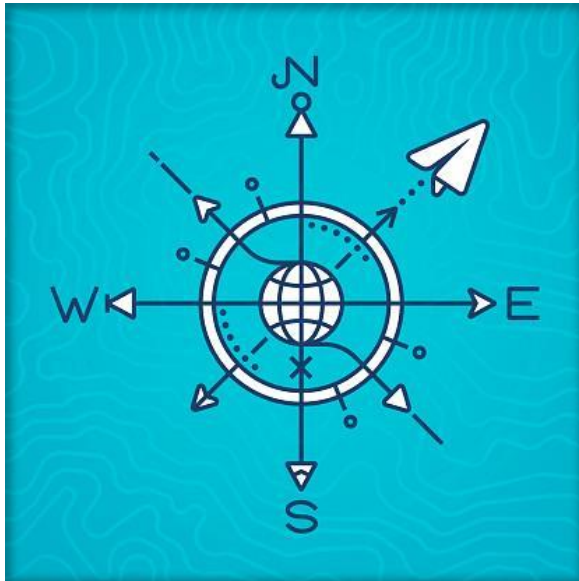
- De ervaringen van de rondreizende missie (Ecuador, India, Indonesië) die de inspiratie van Montfort weer opnemen, hebben een veelbelovend veld herontdekt.

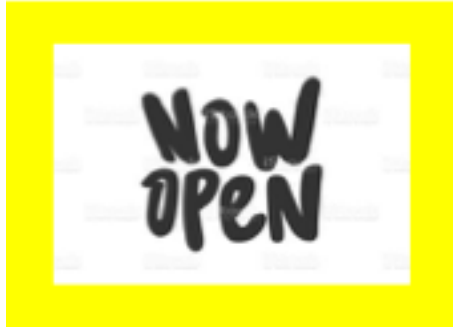
- Confraters in Haïti hebben een groot en mooi landbouw-pastoraat voor het welzijn en financiële integratie van de bevolking. Dit gaat goed vooruit. In Frankrijk biedt het dorp Saint Joseph in Pontchâteau een plaats om mensen op te vangen die problemen hebben en hen te helpen terug te keren in de maatschappij.

- In PNG wordt elke zaterdag in de eucharistische viering een intentie gebeden voor de montfortaanse missionarissen over de hele wereld. In Indonesië wordt in de gemeenschappen iedere dag gebeden voor het leven in de missie en de missionarissen.

Enkele overtuigingen

- De missie is immens, maar het vernieuwt zichzelf; nieuwe vormen van aanwezigheid moeten gezocht worden om hen te bereiken die zich van de kerk hebben afgewend.
- De echte missie begint in onze gemeenschappen, als ze broederlijk, vurig, vreugdevol en open zijn (vgl. paus Franciscus in de synode voor Jeugd en Evangelii Gaudium, 113 – 114).
- De missie zo zal veel relevanter zijn wanneer het 'inter'-
-generationeel, -cultureel, -nationaal zal zijn.

Er is een weg geweest. De rapportage verzameld hier hebben ons de realiteit laten ontdekken. Maar we kunnen niet op onze lauweren rusten en er zijn, zoals we zagen, sommige gebieden nog te kwetsbaar en met problemen die overwonnen moeten worden. En vooral moeten we de Blijde Boodschap brengen op de wijze van Montfort, vurig.

Hoe we verder gaan en zien of de pelgrimstocht doorgaat, niet alleen naar het volgend Generaal Kapittel maar verder?

Volgens het onderzoek in de congregatie, n.a.v. de brief van januari 2020 van Luiz Stefani, moeten twee terreinen aangepakt worden: financiën en vorming (eerste en doorlopend).

Er zijn meer precieze punten verzameld in de reactie van de entiteiten; we nemen ze mee om de discussie op gang te brengen:

1. voor sommige confraters worden de 4 ankerpunten van de montfortaanse zending zwakker: klopt dat?
2. voor anderen omvat de vorming niet genoeg en daagt niet uit tot meer creativiteit en het missionaire enthousiasme, wat nodig is in de moderne maatschappij: is dit correct?
3. Doorlopende vorming is een zwak punt van ons montfortaans leven. Hoe kunnen we de honger naar studie, analyse, lezen herontdekken... op ieder moment van ons leven?

4. Er werd uitgekeken naar de publicatie van de Ratio II voor hulp, maar stimuleren de papieren van de congregatie ons concreet in ons dagelijks bestaan?
5. We moeten de jongste leden vormen voor leiderschap en managen, om verantwoordelijkheid te nemen... maar we moeten hen ook toestaan hun plaats in te nemen en te vernieuwen. Hoe leggen we de overdracht vast tussen generaties?
6. We geven onszelf niet voldoende middelen (financiën en personeel) voor een stevige eerste en doorlopende vorming: klopt dat?
7. Waar staan we t.a.v. zelfvoorziening, leiding nemen door de entiteiten van hun toekomst? Hoe gaat we op realistische wijze verder, terwijl we de missie voorrang geven? Hoe helpen we de financieel afhankelijke entiteiten?
8. Iedereen verlangt naar helder besturen, maar hoe voldoen we concreet aan dit verlangen? Hoe zorgen we dat vertrouwen en controle samenwerken ten dienste van het algemeen welzijn?
9. De verkoop van gebouwen en de overdracht van werken aan anderen wordt aan entiteiten opgelegd, terwijl anderen gebouwen nodig hebben. Welk algemeen beleid moet er zijn op dit complex terrein?
10. Andere voorstellen op het gebied van financiën en vorming? Met het vriendelijk verzoek concreet te reageren op de vragen.

Dit boekje, vrucht van het samen uitwisselen (antwoorden van de entiteiten en reflectie op het generaal bestuur) kan niet worden gesloten. Het put de rijkdom van de congregatie niet uit. Nu is het aan iedereen, alleen of in teamverband het af te maken en jullie voorstellen, vragen, ideeën toe te voegen.

Fr. Luiz Stefani smm
generaal overste
en de leden van het generaal bestuur